

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΜΙΑ ΟΦΕΙΛΗ...

Ἡ βερά αὐτῆ μαθημάτων Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, πού ἐκπονήθηκε γιά τὸ **ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ** τοῦ Δικτύου Ἑλληνισμοῦ, κατὰ τὸ διάστημα Νοέμβριος 2021 ἕως καὶ τὸν Ἰούνιο τοῦ 2022, ἀφιερώνεται στὴν Πνευματικὴ μου Λιδάδεσσο **ΣΟΦΙΑ ΑΝΤΖΑΚΑ**, ἡ ὁποία, οὐβιαδτικά, εἶναι καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῶν μαθημάτων αὐτῶν.

Ὑπὸ τὴν φωτισμένη καθοδήγησή της, ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1984 ἕως τὸ φθινόπωρο τοῦ 1985, δομήθηκε ὅ,τι ἀναρχο, χαώδες καὶ ἀνώριμο στοιχεῖο ὑπῆρχε μέσα μου, καὶ ἀρχίσα νὰ ἀκούμαι στὴν τέχνη τῆς ἀνθρωποποίησης, διὰ τῆς ἐσωτερικῆς καθάρσεως ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰ ἐγωκεντρικὰ ἐλαττώματα.

Τὸ ἐρευνητικὸ πνεῦμα της, ἡ πρωτογενὴς της βέγυη, ἡ μετὰ τῆς ἀγάπης, ἡ ἐμπνευσμένη κατανόηση - διακρίβη, καὶ τὸ πῶταπὸ, παρηγόμενο ἐσωτερικὸ της - ἀποτέλεσμα τῆς προβωπικῆς της πορείας πρὸς τὴν ὀρεγήρωβη καὶ τὴν δέωβη, καθὼς καὶ τῆς προσριβμένης γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ φύβης της -, ἀνοίξαν καὶ τὰ δικά μου

μάτια βτόν θαυματό κόσμο τοῦ Θεοῦ, βτήν ἀζηη διά-
βταβη ζωῆς, τὴν πνευματικὴ, ποὺ φωτίζει καὶ νοηματοδοτεῖ
τὴν καθημερινότητα τῆς γήινης ζωῆς μας.

Ἡ Λογία Ἀντζακα βίωγε τὸν κόσμο ἀμεβα, ὡς
κραδαβμό. Ἐτεῖ καὶ τὶς γέζει, τὰ διάφορα κείμενα καὶ
τὰ ἔργα τέχνης. Ὡς ἐε τούτου, εἶχε ἀμεβη χεύβη τῆς ποι-
ότητας καὶ τοῦ βαθμοῦ ἀηθείας καὶ γηβιότητας ποὺ
αὐτὰ ἐκφράζουν.

Ἡ ἐπὶ γῆς πορεία της καὶ τὸ ἔργο της εἶναι κα-
τατεθειμένα βτὰ βυχγράμματα της, τὰ πρωτότυπα, κα-
θὼς καὶ βτὶς μεταγράβεις ἔργων βημαντικῶν ἐρευνητῶν
καὶ ἐπιβτημόνων. Τὸ ἔργο της ἀγορὰ βτήν διερεῦνη-
βη τῶν διαφόρων βτρωματιβμῶν τοῦ βύμπαντος καὶ τῆς
ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, μὲ βκοπὸ νὰ βυειδητοποιήβει ὁ
ἀνθρωπος τὸ χρέος του τῆς ἀγομοίωβης ποὺ διευρύνει
τὴν βυειδέβη του καὶ τὸν ὀδηγεῖ βτὴν βύνδεβη του μὲ
τὸν Θεὸ Δημιουργό, ὥβτε νὰ ὑπηρετήβει βυειδητὰ,
ὡς καθαρός φορέας, τὸ λῆχέδιο τῆς Θείας Οἰκογο-
μίας.

Τέλος, ἡ κινητήριος ὤβηβη καὶ ἡ ἰδέα γιὰ τὴν
ἐκπόνηβη καὶ ἐναρξη αὐτῶν τῶν μαθημάτων, ὀβείζε-
ται βτὴν πνευματικὴ ὀδηγό μου, ἱατρόν Ναυβικῆ Πα-

παῖωάνου, ἐτὴν ὁποία ἡ Λογία Ἄντζακα παρέδωκε
τὴν βυρέχιον τοῦ ἔργου τῆς, καὶ ἡ ὁποία, ὡς ἄζηη ὀ-
μηρικὴ Ναυδικᾶ, ἐπαφίως καὶ μὲ ἀπόζητη ἀφιέρωθι
καὶ βυγαῖδθθθι τῆς εὐδύνθι τῆς, θῆκωθε καὶ θηκῶνει
τὸ βαρὺ φορτίο τῆς πνευματικῆς καθοδῆχθθθι ἀνθρῶπι-
νωγ γυχῶν, ὥθτε νὰ φθάθουν ἐτὸν γενέθθθιο τόπο τῆς κα-
ταχῶθθι τους καὶ νὰ βυνεχίθουν τὴν πορεία τους πρὸς
τὴν ἔκωθῆ τους μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ, πρὸς δόξαν καὶ
ὕπθρεθθιαν τοῦ ἔργου τῆς Λῶθθθιθθι.

Μὲ καρθθθιαν εὐχῶθθιθθι

Μοναχῆ Ἐθθθθθι Παναχθθιθθιθθι